

Beszámoló

Ez a projekt elsősorban az elköteleződésről szól. Önzetlenül nevel fel az anya, a család, a település, legalábbis látszólag, elengednek, de hiányzunk nekik és valójában semmi nem pótol bennünket. Mi azt érezzük, hogy tartozunk, hogy felelősek maradunk azért az úrért, amit hagytunk. Eltelik, tegyük fel nyolc év, amikor nem voltunk ott(hon), de éppen ez idő alatt tanultunk valamit valahol máshol, láttunk valamit, amit megmutatnánk és szeretnénk beszélgetést kezdeményezni róla.

Erre teszek most kísérletet.

A kérdés, ami foglalkoztatott az, hogy mennyire városi a kortárs képzőművészet. Ennek megválaszolására kiállítássorozatot terveztem, amelynek a Borsos Miklós Emlékház fog helyet adni április 21. és május 19. között. Ezek lesznek a 2018-as év első rendezvényei az emlékházban. Azokat a képzőművészeket kértem fel a projektben való részvételre, akiknek a munkássága meghatározó volt számomra. A kiállításban szereplő alkotásokat úgy válogattam, hogy általuk egy alkalmas terep épülhessen ki a beszélgetésekhez, vagyis olyan munkákat, amelyek az adott művészeti ágon belül vagy általában a képzőművészeti tevékenységet illetően (ön)megkérdőjelező álláspontot képviselnek. Az első kiállítás anyagát főleg grafikai munkák teszik ki, de lesz festmény és videó is, valamint látható lesz néhány projekt videódokumentációja is. A kiállításban szereplő művészek: Adorjáni Márta, Marius Bercea, Dan Beudean, Sebastian Big, Oana Fărcași, Ciprian Mureșan, Cătălina Nistor és Șerban Savu. A második kiállításban George Crângașu digitális művészeti videója és Adrian Ganea a multiszenzoralitásra építő, az adathordozás problematikájából kibontakozó műalkotásai kapnak helyet.

A beszélgetések képezik a projekt legfontosabb részét és azok visszacsatolása a műalkotások eredeti, kolozsvári közegéhez. Éppen ezért a kiállított munkákat kísérő magyarázó szövegek mellett vitaindító kérdéseket is elhelyezek a térben.

Az ösztöndíjból fedezem az események dokumentálásához szükséges hangfelvevő készüléket és videokamerát, valamint a kiállításszervezés összes további költségét.

Az eredeti projektötlethez tartozott a kortárs képzőművészet több csatornás terjesztése is. Mivel tisztában kell lennem azzal, hogy az emlékházi kiállításokkal a falusi lakosság kis százalékához érek csak el, ezért fontosnak tartottam, hogy párhuzamosan útjukra indíthassam a helyi tévé hírfolyamába „belopott” művészplakátokat is, valamint könyvtári könyvek

hasábjai közé fűzött álololdalakat is. Ezek hatása kevésbé mérhető, de fontosságuk a hétköznapiságból, a megszokottból való kizökentés szempontjából nem alulértékelendő.

Ebben segítségemre volt munkájával: Feleki Károly, Ciprian Mureşan és Koter Vilmos.

A projekt előkészítő szakaszában, a hely feltérképezése során többféle igény körvonalazódott, ezért az év lejártaival korántsem zárul a tevékenységem, a közeljövőben szeretném elkészíteni a falu online archívumát is. Az adathordozók elavulására való tekintettel a munkát a videókazetták digitalizálásával kezdtem.

Köszönöm a bizalmat és a segítséget a Communitas Alapítványnak.